

Juomalaulunikkarille snapsi on renki

SIRPA RÄIHÄ / HS

TAPASIMME

Pirjo Pakonen teki Hämä hämä häkistä voitokkaan juomalaulun

"Hu-hu-hu-hu-huikka huuleen hulahtaa", Pirjo Pakonen riimitteli lastenlaulusta juomalaulun.

Kirjat syntyivät yliopistoaikana kirjailijanimellä Liisa Tammio.

"Kirjoitin opintojen ohella ja sain sen verran rahaa, että pystyin olemaan lasten kanssa kesät."

Pakonen lopetti viidennen kirjan jälkeen.

"Viihderomaaneja oli hauska tehdä, mutta muuta annettavaa minulla ei silloin ollut. Ikiomaa sisimmän päivitystä olen myöhemmin tehnyt runoissa."

Pakosen työpaikka, Helsingin kaupungin liikennelaitoksen suunnitteluyksikkö saa nauttia Pakosen luovuudesta sekin. Kun seminaareihin tarvitaan viihdettä, Pirjo pannaan asialle.

"Olen HKL:n leikkittäjä", hän naurahtaa. "Olen riittävän hullu ja tykkään touhuta."

Hän perusti työpaikalle kaverin kanssa kerhon. Sen idea on hankkia pisteitä siitä että "tehdään jotakin mitä ei ennen tehty". Tähän mennessä kerho on kokeillut laitesukellusta, syönyt rikkaruohoaterioita ja ratsastanut.

Käärme on vielä syömättä.

"Tampereelta löytyi ravintola, josta sitä olisi saanut. Mutta ei me sinne asti lähde."

Jaana Laitinen

Lä lä lä lä lääke

(sävel: Hämä hämä häkki, sanat Pirjo Pakonen)

Ry-ry-ry-ry-ryyppyy rinnan röyhistää.

Hu-hu-hu-hu-huikka huuleen hulahtaa.

Naa-na-na-na-naukku napaan napsahtaa

Pa-pa-pa-pa-paukku paran parantaa.

► Poks, ja korkki ponnahtaa irti pullosta. Juoma valua pulputtaa ja poreilee pian lasissa. Tämä on tuttu ääni monelle oluenystävälle.

Pitkä aaaah jää kuitenkin uupumaan. Sen sijaan espoolainen **Pirjo Pakonen**, 41, nostaa kännyn korvalle ja sanoo: no hei.

"Mulla on teeman mukainen soittoääni", hän paljastaa puhelusta selvittyään.

Häntä odottaa kotona iso pullo kotimaista vodkaa. Pakonen voitti sen juuri snapsilaulukilpailusta. Helsingin laulelman ystävät -yhdistys (Hely) etsii uusia snapsilauluja ja yrittää samalla puhaltaa puhtia suomalaiseen juomalauluperiinteeseen.

Pakonen pesi pöydän omalla versiollaan lastenlaulusta *Hämä hämä häkki*. Siinä "pa pa pa pa paukku paran parantaa". Sanoitus syntyi pitkän flunssan jälkitunnelmissa.

"Oli kauhea jälkiyskä. Tuskailin, että eikö tämä lopu koskaan. Sitten bussissa kotimatalla aloin tapailla tavuja", Pakonen kertoo.

Kotona ei kuitenkaan odottanut paukku tai snapsi vaan makaronilaatikon teko lapsille.

"Mutta tautikin siitä sitten parani, eikä edes tarvinnut turvata slaavilaisiin vodkasukuihin."

Pakonen osallistui kisaan myös edellisen kerran kaksi vuotta sitten. Silloin hän putosi finaalista. Laulu oli juomalauluksi liian pitkä, hän tietää nyt.

"Hyvä snapsilaulu on lyhyt ja ytimekäs. Muuten juoma lämpenee, eikä sitä kukaan enää juo. Kylmänä snapsi on aika mautonta, eikä se juuri poltakaan. Snapsi lauluineen nautitaan hyvässä seurassa yhteisen ruokapöydän ääressä. Se herättää ruokahalua ja kohottaa tunnelmaa. Tarkoitus ei ole humaltua", Pirjo Pakonen painottaa. Siksi huikatkin ovat pieniä siemauksia.

"Tärkeintä on ilonpito ja hyvä syöminen. Snapsi on siinä vain renki."

Viisunikkarina Pirjo Pakonen pystyi yhdistämään kaksi rakkauttaan: laulamisen ja kirjoit-

tamisen. Hän on aiemmin sanoittanut yhden laulun lahtelaiselle trubaduurille. Karaokea hän laulaisi missä ja milloin vain.

"Ystävä väittää, että vielä omissa hautajaisissakin kohotan arkusta päätä ja yhdyin saattoväen lauluun."

Pakonen on vasta liittynyt Helyyn ja päässyt mukaan iloiseen juomalauluseuraan. Hän ei ole vielä kokeillut, miten

snapsit vaikuttavat laulutaitoon. Sen sijaan tutkimustietoa hänellä on oluen yhdistämisestä karaokeiltoihin.

"Kahden jälkeen laulan loistavasti, kuudennen kurjasti. Siis muiden mielestä. Omasta mielestäni laulan aina vain loistavasti", hän irvailee.

Pakonen sanoo kuin ohimennen, että hän on kirjoittanut myös viisi viihderomaania.